

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **G., výrobné družstvo** so sídlom v S., proti žalovanému **R., s.r.o.** so sídlom v Č., zastúpenému JUDr. A., advokátom so sídlom v R., **o vylúčenie vecí z exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. RA – 1 C 563/2000, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. februára 2008, sp. zn. 14 Co 31/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 12. decembra 2007, č.k. RA – 1 C 563/2000-115 zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 21.535,- Sk. Rozhodnutie, s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2007 (správne 24. septembra 2007 – pozn. dovolacieho súdu), č.k. 14 Co 247/2007-113, odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 25. februára 2008, sp. zn. 14 Co 31/2008 odvolanie žalovaného v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z toho, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo žalovanému správne doručované postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p., pričom došlo k náhradnému doručeniu, ktorého účinky neboli spochybnené. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s tým, že trovy žalobcu v odvolacom konaní neboli vynaložené účelne.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené 17. decembra 2007, ako uviedol odvolací súd, ale až 19. decembra 2007, kedy sa o uložení zásielky dozvedel a v ten deň ju i prevzal. Odvolanie bolo podané 3. januára 2008, teda v zákonnej 15 – dňovej lehote. Navyše odvolací súd pri posudzovaní doručenia nesprávne aplikoval ustanovenie § 46 ods. 2 O.s.p.; uznesenie malo byť doručované do vlastných rúk postupom podľa § 47 ods. 2 O.s.p., nakoľko sa naň primerane vzťahujú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o rozsudku (§ 167 O.s.p.). Zároveň poukázal na podmienky platného doručenia písomností určených do vlastných rúk, ktorými sú zdržiavanie sa v mieste doručenia a opätovné doručenie zásielky. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak to v ňom odvolací súd vyslovil, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V danom

prípade je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ namieta, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť zákonu sa priečiaci procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov [napr. vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), byť predvolaní na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na doručenie rozsudku do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

Pri riešení otázky, či postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom, vychádzal dovolací súd predovšetkým z § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p., podľa ktorého sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Prihliadol aj na § 47 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Dovolací súd vzal na zreteľ aj § 46 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak

nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si zásielku vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa mu malo byť doručené postupom podľa § 47 ods. 2 O.s.p. do vlastných rúk, dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku neukladá súdom povinnosť doručovať uznesenie, ktorým sa rozhodlo o trovách konania, účastníkom do vlastných rúk, a zo spisu nevyplýva, že by súd v danom prípade tento spôsob doručenia nariadil. Súd prvého stupňa nepostupoval v rozpore so zákonom, keď uznesenie doručoval postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p.; tvrdenie dovolateľa o nesplnení podmienky opätovného doručenia (§ 47 ods. 2 O.s.p.) je preto právne irelevantné.

V súvislosti s námietkou dovolateľa o nesplnení zákonného predpokladu pre účinnosť náhradného doručenia, ktorým je zdržiavanie sa adresáta v mieste doručenia, dovolací súd poukazuje na to, že úpravou možnosti náhradného doručenia v zmysle § 46 ods. 2 O.s.p. zákonodarca nepochybné sledoval cieľ odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prieťahy v konaní alebo dokonca zmarit' konanie, a zabezpečiť tak plynulý priebeh občianskeho súdneho konania. Zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie vychádza z toho, že adresát sa v čase doručenia (v určitý konkrétny deň) v mieste doručenia fakticky zdržiava a z tohto dôvodu má možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať alebo vyzdvihnúť. Miestom doručenia je predovšetkým miesto (obec alebo mesto), kde má adresát bydlisko. Adresát sa "zdržiava v mieste doručenia" aj vtedy, keď v čase doručenia zásielky nie je prítomný v mieste doručenia. Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol napríklad v uznesení zo 7. decembra 2005 sp. zn. 3 Cdo 178/2005, samotná neprítomnosť adresáta je logickým záverom vyplývajúcim z toho, že "nebol doručovateľom zastihnutý" (odhliadnuc od prípadu, kedy je prítomný v mieste doručenia, no z určitého dôvodu nechce prísť do kontaktu s doručovateľom alebo prípadu, kedy je prítomný v mieste doručenia, avšak z dôvodov fyzickej alebo psychickej indisponovanosti nie je schopný vstúpiť do kontaktu s doručovateľom). Stav zdržiavania sa adresáta v mieste

doručenia ale nenarušuje taká jeho neprítomnosť v mieste doručenia, ktorá vyplýva z adresátom zvolenej organizácie dní (či už ich pracovnej, alebo mimopracovnej časti) a nezakladá dôvod brániaci mu prevziať alebo vyzdvihnúť doručovanú zásielku po náhradnom doručení. Zdržiavaním sa adresáta v mieste doručenia treba preto rozumieť jeho zdržiavanie sa v čase doručenia zásielky na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko (t.j. nie je na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a pod.) a má možnosť oboznámiť sa s výzvou urobenou podľa § 46 ods. 2 druhá veta O.s.p. Inými slovami, adresát sa zdržiava v mieste doručenia, ak v čase doručenia nie je mimo miesta doručenia.

Podľa dovolateľa nebol jeho právny zástupca nijakým spôsobom upovedomený o tom, že uznesenie súdu prvého stupňa mu bolo doručované už 17. decembra 2007 a že bolo v tento deň aj uložené na pošte. Uviedol, že pošta mu uloženie zásielky oznámila až 19. decembra 2007 v popoludňajších hodinách, kedy si ju po skončení pracovnej cesty v Košiciach i prevzal. Dovolací súd však poukazuje na skutočnosť, že na potvrdení o doručení písomnosti (doručenke) založenom v spise na čl. 115 je ako deň uloženia uvedený 17. december 2007 a tento ani žiadny iný údaj nevzbudzuje pochybnosti o správnosti postupu pošty, pričom dovolateľ dôkaz opaku nepredložil (§ 45 ods. 2 O.s.p.). Nesplnenie ostatných podmienok účinnosti náhradného doručenia podľa § 46 ods. 2 O.s.p., napr. že by sa jeho právny zástupca v tento konkrétny deň v mieste doručenia nezdržiaval alebo že by doručovateľ opomenul pokúsiť sa doručiť zásielku inej osobe, ktorá mohla obstarat' jej odovzdanie, dovolateľ ani nenamietal.

Odvolací súd teda dospel k správne mu záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalovanému doručené 17. decembra 2007. Zákonná 15 - dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť 18. decembra 2007 a uplynula 1. januára 2008. Keďže tento deň pripadol na štátny sviatok, posledným dňom na podanie odvolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 2. január 2008 (§ 57 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Ak za tohto stavu žalovaný podal odvolanie na poštovú prepravu 3. januára 2008, podal ho aj podľa dovolacieho súdu oneskorene. Odvolací súd po tomto zistení konal v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keď odvolanie ako oneskorene podané odmietol. Týmto postupom neznemožnil žalovanému realizovať jeho procesné práva a teda mu neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Ostatné dôvody prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. dovolateľ nenamietal a dovolacím súdom zistené neboli.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 18. septembra 2008

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková